

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟ ΘΑΥΜΑ

Howard Murphet

Στις αρχές του 1976, η γυναίκα μου κι εγώ γνωρίσαμε την Περλ Χάρρισον, συνταξιούχο γραμματέα της Ιατρικής Σχολής ενός πανεπιστημίου του Σίδνεϋ. Αρχικά σκεφτήκαμε ότι αυτό ήταν μια γνωριμία απλώς, αλλά αργότερα μείναμε κατάπληκτοι...

Εκείνη την εποχή, το χειρόγραφο του βιβλίου μου «Ο Αβατάρ Σάι Μπάμπα» ήταν έτοιμο για να δακτυλογραφηθεί και να παραδοθεί στους εκδότες. Επειδή η Περλ ακόμη χαιρόταν να κάνει τις απλές εργασίες της γραμματέως, συμφώνησε να δακτυλογραφήσει εκείνη το χειρόγραφο. Έτσι ήρθε σε επαφή για πρώτη φορά με τα θαύματα του Σρι Σάττα Σάι Μπάμπα.

Η μια από τις εγγονές της, η εννιάχρονη Μάγλιαν Γουέινμπεργκ, μερικές φορές την βοηθούσε διαβάζοντας δυνατά το κείμενο προς δακτυλογράφηση. Ενώ η γιαγιά ήταν κάπως επιφυλακτική με τα θαύματα, η εγγονή δεχόταν την αλήθεια τους χωρίς δισταγμό.

Τα πρώτα κεφάλαια του βιβλίου είχαν ολοκληρωθεί όταν η Μάγριαν, η οποία ήταν πολύ χλωμή και έκανε πολύ εύκολα μώλωπες στο σώμα της, πήγε στον γιατρό για εξετάσεις αίματος. Ο γιατρός τρόμαξε τόσο πολύ με τα αποτελέσματα της Μάγριαν, που τηλεφώνησε στην μητέρα της, την Έλεν, και την συμβούλεψε να πάρει το παιδί από το σχολείο αμέσως. Κανόνισε επίσης να κάνει η μικρή εξετάσεις μυελού των οστών στο Νοσοκομείο «Πρίγκηπας της Ουαλίας» του Σίδνεϋ.

Οι αιματολογικές εξετάσεις έδειξαν ότι η αιμοσφαιρίνη της ήταν κάτι λιγότερο από το μισό της φυσιολογικής τιμής και τα λευκά αιμοσφαίρια ήταν περίπου στο ένα τρίτο του φυσιολογικού αριθμού. Και ενώ ήδη αυτά τα αποτελέσματα ήταν πολύ άσχημα προστέθηκε και το χειρότερο. Τα αιμοπετάλιά της ήταν περίπου στο ένα δέκατο πέμπτο του φυσιολογικού αριθμού.

Η ασθένειά της ήταν απλαστική αναιμία, όπου ο μυελός των οστών αδυνατεί να παράγει ζωτικά αιμοσφαίρια, λευκά και ερυθρά, σε φυσιολογικές ποσότητες για τη διατήρηση της υγείας και της ζωής.

Η Μάγριαν αμέσως τέθηκε υπό ιατρική παρακολούθηση. Ο γιατρός είπε στην μητέρα της ότι η μόνη θεραπεία ήταν η χρήση συγκεκριμένων φαρμάκων, ένα από τα οποία ήταν η ανδρική ορμόνη Πρενδιζολόνη κι ένα άλλο η φλουοξυμεστερόνη. Και τα δύο είχαν πολλές παρενέργειες, όπως αναστολή της ανάπτυξης, οίδημα και παχυσαρκία, τριχοφυΐα στο πρόσωπο και τριχόπτωση στο κεφάλι. Ο ειδικός είπε ότι το παιδί θα πρέπει να υποβάλλεται συνεχώς σε εξετάσεις αίματος και μυελού των οστών για να παρακολουθείται η κατάστασή του. Αυτό από μόνο του ήταν ένα τρομερό μαρτύριο, πόσο μάλλον που η Μάγριαν είχε μεγάλη φοβία στις βελόνες, τις σύριγγες και την λήψη αίματος.

Το χειρότερο όμως όλων ήταν ότι, παρόλη τη δύσκολη διαδικασία, το βάσανο και τις τρομερές παρενέργειες της θεραπείας, το παιδί δεν θα μπορούσε να θεραπευθεί. Κάποιος από το ιατρικό προσωπικό είπε στην Περλ την δύσκολη αλήθεια, ότι η θεραπεία με τα φάρμακα δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτε άλλο από το να παρατείνει τη ζωή του παιδιού ίσως για μερικά χρόνια, αλλά δεν θα μπορούσε να έχει μακροπρόθεσμο

αποτέλεσμα. Επιπλέον, το παιδί δεν θα μπορούσε να ζήσει μια φυσιολογική ζωή για το μικρό διάστημα που θα παρέμενε στη ζωή.

Τότε η Περλ Χάρρισον σκέφτηκε τα θαύματα του Σάι που δακτυλογραφούσε. Γράφει: «Πρέπει να παραδεχθώ ότι δεν πιστεύω καθόλου στην θρησκεία. Θεωρώ τον εαυτό μου Ιουδαία από παράδοση, παρά από πιστεύω. Έχω δακτυλογραφήσει κείμενα για πολλά θαύματα που έκανε ο Σάι Μπάμπα κι έχω σκεφτεί πόσο ενδιαφέροντα φαίνονται. Αν δεν είχε αρρωστήσει η εγγονή μου, όμως, από αυτή την τόσο τρομερή ασθένεια, το πιο πιθανό είναι απλά να τα προσπερνούσα. Ήταν σαν να άνοιξε το κεφάλι μου από ένα δυνατό χτύπημα και άρχισα να σκέφτομαι ότι ίσως να υπάρχει κάποια αλήθεια σε όλα αυτά που δακτυλογράφησα. Ο Χάουαρντ και η Άιρις ανησύχησαν πολύ όταν τους μετέφερα τα νέα για την Μάγισαν και είπαν ότι θα ερχόντουσαν αμέσως για να αρχίσει η Μάγισαν να παίρνει *βιμπούτι*.

Ο Σάι ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για όλους εκείνους για τους οποίους ενδιαφέρονται οι πιστοί Του. Αλλά κάποια φορά μου είχε πει ότι η θεϊκή θεραπεία απαιτεί αφοσίωση, πίστη και παράδοση. Θα μπορούσαμε να βρούμε αυτά τα χαρακτηριστικά σε τούτο το σπίτι των προαστείων του Σίδνεϋ; Όταν είπα με ειλικρίνεια στην Μάγισαν: «Αλλά πρέπει να πιστεύεις αληθινά στη δύναμη του Μπάμπα», εκείνη απάντησε χωρίς δισταγμό: «Ω! μα πιστεύω». Με τον τρόπο που το είπε αισθάνθηκα την απλή και αγνή παιδική πίστη που είναι τόσο σημαντική, αλλά και τόσο δύσκολη να προσεγγισθεί από τους περισσότερους ανθρώπους. Ο παππούς της, ο Τζακ Χάρρισον, μου έδωσε την ελπίδα ότι ενδεχομένως κι εκείνος μπορεί να έχει αυτήν την πίστη που θα μπορούσε να βοηθήσει τόσο πολύ, όταν μου είπε: «Θα πάω στην Ινδία όσο το δυνατόν πιο σύντομα για να ευχαριστήσω τον Σάι Μπάμπα που θεράπευσε την Μάγισαν». Η θεραπεία δεν είχε ακόμα αρχίσει, αλλά φαινόταν ότι εκείνος δεν είχε καμιά αμφιβολία ότι έτσι θα συμβεί.

Από την άλλη πλευρά, η Περλ είχε να υπερβεί τα νοητικά της εμπόδια. Η μητέρα της μικρής, αν και πολύ επιφυλακτική, ήταν πρόθυμη να δοκιμάσει τη θεραπεία με το *βιμπούτι*. Ήταν όμως, πολύ σημαντική η συνεχής προσευχή, κάτι που τονίσαμε στην οικογένεια. Όλοι συμφώνησαν να προσεύχονται στον Σουάμι. Η

Άιρις κι εγώ προσευχόμασταν επίσης πολύ θερμά. Επιθυμούσαμε πάρα πολύ να θεραπεύσει ο Σουάμι την Μάγίαν από αυτή την τρομερή ασθένεια, όχι μόνο γιατί νιώθαμε τόση πολλή αγάπη και συμπόνια για το παιδί, αλλά επίσης γιατί αυτό θα μπορούσε να είναι το μέγα θαύμα της Αυστραλίας που θα έφερνε ακόμη περισσότερους συμπολίτες μας στο Φως.

Το άμεσο ερώτημα ήταν, όμως, αν θα έπρεπε η Μάγίαν να πάρει τα συνταγογραφημένα φάρμακα. Γνωρίζαμε ότι ο Σουάμι σε πολλές περιπτώσεις θεραπεύει μέσω των φαρμάκων αποτρέποντας τις παρενέργειες. Μερικές φορές, όμως, Εκείνος δεν χρησιμοποιεί καθόλου φάρμακα. Ο μόνος τρόπος ήταν να ρωτήσουμε τον ίδιο τον Σουάμι, ενώ στο μεταξύ το παιδί θα ξεκινούσε την θεραπεία με τα φάρμακα. Οι γιατροί είπαν ότι οι παρενέργειες δεν θα ήταν αισθητές για περίπου τρεις μήνες.

Για καλή μας τύχη, η φίλη μας Λυνέτ Πένροζ ήταν έτοιμη να φύγει για να επισκεφθεί τον Σουάμι. Κατά τύχη ήταν στο σπίτι της στο Μπαλμίν, εκεί όπου ξεκινήσαμε τις Σάι συναντήσεις μας στο Σίδνεϋ. Πιστεύω ότι ήταν οι πρώτοι στην Αυστραλία.

Η Λυνέτ συμφώνησε να πάρει μια φωτογραφία της Μάγίαν και γράμματα για τον Σουάμι. Ελπίζαμε επίσης να μπορέσει να ρωτήσει η ίδια τον Σουάμι αν το παιδί θα έπρεπε ή όχι να πάρει τα φάρμακα που της είχαν συνταγογραφήσει οι γιατροί.

Λίγο μετά την άφιξη της στην Ινδία ήρθε ένα γράμμα από τη Λυνέτ. Της δόθηκε ίντερβιου με τον Σουάμι, όπου Του έδωσε την φωτογραφία και τα γράμματα κι εκείνη έθεσε την πολύ σημαντική ερώτηση για τη θεραπεία. Μας έγραψε πως όταν Εκείνος είδε την φωτογραφία, το πρόσωπό Του έγινε πολύ γλυκό και συμπνετικό και είπε: «Όχι, όχι φάρμακα, μόνο *βιμπούτι* μέσα σε νερό δύο φορές την ημέρα».

Η Περλ Χάρρισον γράφει για το θέμα: «Όταν έφτασε το γράμμα έπρεπε να αποφασίσουμε αν θα σταματούσαμε την φαρμακευτική αγωγή και θα της δίναμε μόνο *βιμπούτι*. Η Μάγίαν αποφάσισε για μας. Είπε: «Αν ο Σάι Μπάμπα λέει να μην πάρω φάρμακα τότε δεν θα τα πάρω». Έτσι, μετά από τρεις εβδομάδες φαρμακευτικής αγωγής, σταμάτησε τα πάντα και έπαιρνε μόνο *βιμπούτι*». Αυτό σήμαινε ότι υπήρχε πλήρης πίστη

σε Κάποιον που κανείς στην οικογένεια δεν είχε δει παρά μόνο σε φωτογραφίες.

Σκεφτήκαμε ότι θα βοηθούσε πολύ στη θεραπεία αν οι συναντήσεις για τον Σάι Μπάμπα γινόταν στο σπίτι των Χάρρισον στο Γκρίνακρ. Αμέσως συμφώνησαν κι έτσι το σπίτι τους έγινε το δεύτερο κέντρο για *μπάτζανς* και κύκλους μελέτης στο Σίδνεϋ. Σύντομα ο Τζακ αποφάσισε να μετατρέψει το μεγάλο γκαράζ του σπιτιού σε ναό για τον Σάι και έχτισε ένα νέο χώρο για να προστατέψει το αυτοκίνητο. Οι απαραίτητες αλλαγές έγιναν στο εσωτερικό του κτιρίου και δημιουργήθηκε εκεί ένα πανέμορφο ιερό φτιαγμένο από κάποιους πιστούς που είχαν πάει στον Σουάμι. Ο ναός απέκτησε μια πολύ ιερή ατμόσφαιρα και οι άνθρωποι που μαζεύονταν εκεί συνεχώς πλήθαιναν και έρχονταν επίσης άτομα από πολλές περιοχές της πόλης, αλλά ακόμη και από απομακρυσμένες περιοχές στα Γαλάζια Όρη καθώς και από τη Νότιο Ακτή.

Οι συναντήσεις ήταν πάντα πολύ επιτυχημένες. Ήταν πραγματικά εκπληκτικό να βλέπεις πόσο γρήγορα και εγκάρδια οι Αυστραλοί έμαθαν να τραγουδούν *μπάτζανς*. Πολλοί έμαθαν να «οδηγούν», ψάλλοντας πρώτοι τους στίχους, μαζί με αυτούς ήταν και η μικρή Μάγיא. Η υγεία της Μάγיא έδειχνε σταθερή βελτίωση. Η οικογένεια αποφάσισε να μην πει αμέσως στους γιατρούς ότι η μικρή δεν έπαιρνε καθόλου φάρμακα. Πήγαινε στο νοσοκομείο για εξετάσεις κάθε δυο εβδομάδες και το ιατρικό προσωπικό ήταν ενθουσιασμένο, ίσως και έκπληκτο, με τα αποτελέσματα. Υπήρχε μια μεγάλη αύξηση στον αριθμό των ερυθρών αιμοσφαιρίων, καλή βελτίωση στα λευκά και ο αριθμός των αιμοπεταλίων αυξανόταν αργά και σταθερά.

Μετά από μερικούς μήνες, τα ερυθρά και τα λευκά της ήταν φυσιολογικά και γι' αυτόν το λόγο έκανε εξετάσεις πια κάθε δυο μήνες. Τα αιμοπεταλιά της κάθε φορά αυξάνονταν κατά 10.000, αλλά είχαν ακόμη αρκετό δρόμο για να φτάσουν στις φυσιολογικές τιμές.

Οι γιατροί εξέτασαν την αδελφή της Μάγיא, την Αλόνα, που είναι ένα χρόνο μεγαλύτερη, για συμβατότητα μυελού των οστών. Μετά την εξέταση συμβούλεψαν τη Μάγיא να πάρει

μόσχευμα μυελού των οστών από την αδελφή της, γιατί αυτό θα την βοήθουσε να καταπολεμήσει την ασθένεια.

Και ξανά ένας πιστός από την Αυστραλία που πήγαινε στην Ινδία ρώτησε τον Σουάμι για την επέμβαση αυτή. Ο Σουάμι απάντησε ότι το παιδί καλύτερευε συνεχώς και σύντομα θα γινόταν τελειώς καλά. «Δεν χρειάζεται επέμβαση», είπε. Έτσι δεν έγινε καμιά επέμβαση.

Τον Νοέμβριο του 1978, η Άιρις κι εγώ πήγαμε στην Ινδία για να επισκεφτούμε τον Σουάμι. Αμέσως μετά την άφιξή μας εκεί λάβαμε ένα γράμμα από την Περλ Χάρρισον που έλεγε ότι οι τελευταίες αιματολογικές εξετάσεις της Μάγιαν έδειξαν ότι ο αριθμός των αιμοπεταλίων ήταν καλύτερος από τον φυσιολογικό, για την ακρίβεια 174.000.

Στις αρχές του επομένου έτους, ο Τζακ και η Περλ Χάρρισον μαζί με τις δυο εγγονές τους πήγαν στην Ινδία για να ευχαριστήσουν τον Σουάμι για το θαύμα της θεραπείας.

Αυτή η θεική θεραπεία από χιλιάδες μίλια μακριά δούλεψε σταθερά και χρειάστηκαν περίπου δυο χρόνια για να επιτευχθεί η πλήρης ανάρρωση. Ο παράγοντας χρόνος ίσως έχει να κάνει με αυτόν που την δέχεται, το βάθος της πίστης, την αφοσίωση, την παράδοση στον Θεό και την ένταση της προσευχής. Υπάρχουν, όμως, χωρίς αμφιβολία και άλλοι ανεξιχνίαστοι παράγοντες. Για παράδειγμα το κάρμα ή κάτι που έπρεπε να βιωθεί στην περίοδο αναμονής.

Αυτό που μπορούμε να πούμε είναι ότι, καθώς προχωρούσε η οικογένεια με ελπίδα και προσευχές προς αυτή την μεγάλη θεραπεία Σάι, όλα τα μέλη της μαζί με κάποιους συγγενείς και φίλους προσχώρησαν στην Οικογένεια Σάι. Οι απόψεις και οι αξίες τους άλλαξαν, όταν η χαρά και η αγάπη του Θεού μπήκαν στη ζωή τους. Από μια οικογένεια χωρίς θρησκεία έγιναν μια οικογένεια με αληθινή πνευματική θρησκεία, τη θρησκεία του Σάι. Καθώς ευλογούσε την Μάγιαν με τη θεραπεία του σώματος, το Θεϊκό Χέρι άγγιξε πολλές ακόμη ζωές για να θεραπεύσει ψυχές.

Πόσο ευχαριστημένοι και ευγνώμονες στον Θεό είμαστε εμείς που βιώσαμε αυτό το μέγα Αυστραλιανό θαύμα!

- Από το Σανάτανα Σάρατι, τεύχος Μαΐου 1980